

REPUBLIKA HRVATSKA
UPRAVNI SUD U RIJECI
Erazma Barčića 5

Poslovni broj: 5 UsI-1076/17-12

U IME REPUBLIKE HRVATSKE

PRESUDA

Upravni sud u Rijeci, po sucu Vedranu Juričiću, dipl. iur., uz sudjelovanje zapisničarke Mile Valentić, u upravnom sporu tužitelja protiv tuženika Hrvatske regulatorne agencije za mrežne djelatnosti, Zagreb, Roberta Frangeša Mihanovića 9, uz sudjelovanje zainteresirane osobe, radi rješavanja spora između korisnika i operatera, 24. kolovoza 2018.,

presudio je

Odbija se tužbeni zahtjev tužitelja radi poništenja rješenja Hrvatske regulatorne agencije za mrežne djelatnosti KLASA: UP/I-344-08/16-01/80, URBROJ: 376-05-17-9 od 13. srpnja 2017.

Obrazloženje

Rješenjem tuženika, KLASA: UP/I-344-08/16-01/80, URBROJ: 376-05-17-9 od 13. srpnja 2017., usvojen je zahtjev za rješavanjem spora između tužitelja i operatora javnih komunikacijskih usluga, u dijelu koji se odnosi na povrat jednokratno plaćenog iznosa mjesečne naknade od 55,00 kuna prilikom aktivacije tarife (tč. I. izreke) te je ujedno naloženo operatoru javnih komunikacijskih usluga, da tužitelju u roku od 15 dana od dana primitka rješenja izvrši povrat navedenog iznosa mjesečne naknade od 55,00 kuna naplaćenog za aktivaciju tarifnog paketa, za vrijeme od 19. studenog 2015. do 19. prosinca 2015. (tč. II. izreke). Tč. III. izreke rješenja odbačen je zahtjev za rješavanje spora između tužitelja i operatora javnih komunikacijskih usluga, glede nadoknađivanja materijalne štete na ukupnom iznosu od 1.595,00 kuna, za plaćanje mjesečne naknade za vrijeme od 1. siječnja 2015. do 31. svibnja 2017. i štete u ukupnom iznosu od 30.450,00 kuna, za troškove podnošenja pisanih prigovora/reklamacija/zahtjeva za rješavanje spora, također za vrijeme od 1. siječnja 2015. do 31. svibnja 2017., kao nedopušten.

Tužitelj osporava zakonitost gore označenog rješenja tuženika te u tužbi i podnescima od 15. kolovoza 2018., u bitnome, navodi da je HAKOM bio dužan temeljem presude Upravnog suda naložiti isplatu operatoru, u iznosu od 55,00 kuna za sve mjesece korištenja tarifa. Smatra kako su zainteresirana osoba i tuženik pogrešno protumačili odredbe općih uvjeta poslovanja za pretplatnike () kao i uvjete korištenja promocije bonova, da HAKOM u svojem rješenjima konstatira da je tužitelj aktivirao tarifu i da je do deaktivacije i ponovne aktivacije došlo u roku od 30 dana, to jest unutar 30 dana, a što da je protivno uvjetima poslovanja zainteresirane osobe u točki VI. i IX. koja kaže trajanje paketa je 30 dana od aktivacije paketa, te da se neiskorištena količina usluga uključena u tarifu po

proteku navedenog roka od 30 dana automatski poništava, iz čega proizlazi da je tužitelj kao korisnik paketa te njegovim prijevremenim deaktiviranjem tarife, odnosno od isteka 30 dana zakinut za određeni iznos usluge u paketu i za koji mu je prijevremeno deaktivirat paket, odnosno tarifa čime da je operater , kršio uvjete poslovanja i uvjete korištenja . Nadalje zahtjeva i da mu se nadoknadi šteta za prijevremeno deaktiviranje tarifa i da mu ponište sva rješenja tuženika.

Tuženik u odgovoru na tužbu navodi kako je pobijanim rješenjem usvojen prigovor tužitelja slijedom čega da nije jasno iz kojeg razloga tužitelj uopće podnosi tužbu na predmetno rješenje. U odnosu na postavljeni zahtjev za naknadu štete tuženik napominje kako je u obrazloženju pobijane odluke pojašnjena nenadležnost u odnosu na zahtjev za naknadom štete te ponavlja da mu se temeljem čl. 51. st. 1. Zakona o elektroničkim komunikacijama (NN br. 73/08, 90/11, 133/12, 80/13, 71/14; dalje: ZEK) korisnici mogu obratiti isključivo vezano za prigovor za ispostavljeni račun, kakvoću usluge ili povredu odredaba pretplatničkog ugovora u svrhu u uklanjanja nepravilnosti slijedom čega je taj dio zahtjeva tužitelja valjalo odbaciti kao nedopušten. Dodatno ističe da naknadu štete tužitelj može potraživati privatnom tužbom pred stvarno nadležnim sudom. Predlaže da se odbije tužba kao neosnovana.

Zainteresirana osoba nije dostavila odgovor na tužbu.

U ovom sporu provedena je rasprava na ročištu održanom 16. kolovoza 2018. u prisutnosti tužitelja, a u odsutnosti uredno pozvanih tuženika i zainteresirane osobe, čime je strankama, u smislu odredbe čl. 6. st. 1. Zakona o upravnim sporovima (NN br. 20/10, 143/12, 152/14, 94/16, 29/17; dalje: ZUS), omogućeno da se izjasne o zahtjevima i navodima druge strane te o svim činjenicama i pravnim pitanjima odlučnim za rješavanje predmetnog spora.

U cilju ocjene zakonitosti osporavanog rješenja tuženika Sud je izveo dokaze uvidom u dokumentaciju koja se nalazi u spisu predmeta upravnog postupka u kojem je doneseno osporavano rješenje tuženika i prvostupanjsko rješenje, te uvidom u dokumentaciju koja se nalazi u spisu predmeta ovog upravnog spora.

Na temelju razmatranja svih činjeničnih i pravnih pitanja, Sud je utvrdio da tužbeni zahtjev nije osnovan.

Odredbom čl. 41. st. 1. – st. 4. ZEK-a propisano je da se prava i obveze iz pretplatničkog odnosa između operatora javnih komunikacijskih usluga i pretplatnika tih usluga uređuju njihovim međusobnim ugovorom. Sastavni dio pretplatničkog ugovora čine opći uvjeti poslovanja, uvjeti korištenja usluga i cjenik usluga za koje se taj ugovor sklapa. Pretplatnički ugovor mora sadržavati odredbe koje su utvrđene posebnim zakonom kojim je uređena zaštita potrošača, te drugim posebnim propisima.

Odredbom članka 29. stavak 9. Pravilnika o načinu i uvjetima obavljanja djelatnosti elektroničkih komunikacijskih mreža i usluga (NN br. 154/11, 149/13, 82/14, 24/15, 42/16; dalje: Pravilnik), propisano je da će krajnjem korisniku koji je podnio prigovor iz stavka 1. ovoga članka, operator umanjiti račun u dijelu koji se odnosi na više zaračunati iznos za obavljene usluge ako se provjerom utvrdi da je u razdoblju, na koje se odnosi prigovor, postojala tehnička ili koja druga neispravnost, prijevara ili zlouporaba za koju je utvrđeno da je uzrokovala povećano zaduženje. Ako je iznos za pruženu uslugu plaćen u cijelosti, krajnjem korisniku se vraća više zaračunati iznos, ili se za taj iznos umanjuje račun za prvo sljedeće razdoblje.

Uvidom u spis upravnog postupka, ovaj Sud je utvrdio da je osporavana odluka tuženika donesena u ponovljenom postupku i to nakon što je ovaj Sud presudom od 9. lipnja 2017., posl. br. UsI-627/16, poništio tuženikovo rješenje, KLASA: UP/I-344-08/16-01/80, URBROJ: 376-04/AP-16-6 (IM) od 31. ožujka 2016. Tim rješenjem odbijen je zahtjev tužitelja za rješavanje spora vezano za povredu odredaba pretplatničkog ugovora. U ponovljenom postupku tuženik je, postupajući u skladu s pravnim shvaćanjem Suda iznijetim u gore citiranoj presudi, udovoljio zahtjevu tužitelja i odredio da se izvrši povrat uplaćenog iznosa mjesečne naknade od 55,00 kuna za korištenje tarife dostupne u vremenu od 19. studenog 2015. do 19. prosinca 2015., na način kako je to opisano u obrazloženju osporavanog rješenja, pa stoga ovaj Sud smatra da tč. I. izreke rješenja nije povrijeđen pravni interes tužitelja.

Odredbom članka 50. st. 1. i 2. ZEK-a propisano je da krajnji korisnik usluga ima pravo podnijeti operatoru javnih komunikacijskih usluga prigovor u vezi s pružanjem usluga, prigovor na iznos kojim je zadužen za pruženu uslugu, prigovor na kakvoću pružene usluge te prigovor zbog povrede odredaba pretplatničkog ugovora. Prigovor iz st. 1. krajnji korisnik usluga podnosi u pisanom obliku operatoru javnih komunikacijskih usluga, koji provodi postupak rješavanja prigovora. Prigovor mora sadržavati činjenice i dokaze na kojima se temelji.

Odredbom čl. 51. st. 1. ZEK-a, propisano je da u slučaju spora između krajnjeg korisnika usluga i operatora javnih komunikacijskih usluga u vezi s pružanjem usluga, iznosom kojim je zadužen za pruženu uslugu, kakvoćom pružene usluge ili prigovorom zbog povrede odredaba pretplatničkog ugovora krajnji korisnik usluga može podnijeti zahtjev za rješavanje spora Agenciji u roku od 30 dana od dana dostavljanja pisanog odgovora povjerenstva za pritužbe potrošača iz čl. 50. st. 13. ZEK-a. Zastara osporene tražbine ne teče za vrijeme rješavanja spora pred Agencijom. U st. 2. istog članka ZEK-a propisano je da Agencija po službenoj dužnosti pazi na svoju stvarnu nadležnost tijekom cijelog postupka rješavanja spora. Ako krajnji korisnik usluga u postupku rješavanja tog spora zbog iste činjenične i pravne osnove podnese tužbu nadležnom sudu, obustavlja se postupak rješavanja spora pred Agencijom.

Stoga je pravilno odlučio tuženik kada je u odbacio zahtjev tužitelja koji se odnosi na naknadu štete jer to ne spada u stvarnu nadležnost tuženika, kao što je to naprijed navedeno, ali se time se ne dira u pravo tužitelja da zasebnom tužbom pred sudom opće nadležnosti od tuženika potražuje naknadu štete po općim pravilima naknade štete.

Slijedom ovako izloženog stanja stvari, Sud utvrđuje da osporavanim rješenjem tuženika nije povrijeđen zakon na štetu tužitelja te je stoga, temeljem odredbe čl. 57. st. 1. ZUS-a, odlučeno kao u dispozitivu.

U Rijeci, 24. kolovoza 2018.

Sudac

Vedran Juričić, dipl. iur., v.r.

UPUTA O PRAVNOM LIJEKU:

Protiv ove presude dopuštena je žalba Visokome upravnom sudu Republike Hrvatske. Žalba se podnosi putem ovog Suda u dovoljnom broju primjeraka za sud i sve stranke u sporu, u roku od 15 dana od dana dostave presude.

Žalba odgađa izvršenje pobijane presude (čl. 66. st. 5. ZUS-a).

DNA:

- tuženiku Hrvatskoj regulatornoj agenciji za mrežne djelatnosti, Zagreb, Roberta Frangeša Mihanovića 9,
- zainteresiranoj osobi
- Vladi Republike Hrvatske radi objave presude u „Narodnim novinama“

Za točnost otpravka - ovlašteni službenik
Vanja Vidaković

Vidaković

REPUBLIKA HRVATSKA
HRVATSKA REGULATORNA AGENCIJA
ZA MREŽNE DJELATNOSTI

Primijeno.	30.8.2018. 9:27:04		
Klasifikacijska oznaka	Org. jed.		
034-07/17-01/132	-04		
Urudžbeni broj:	Pril.	Vrij.	
437-18-4		0	

d2138902